

[Lorentzen.]

byggeri, som ikke får nogen form for stats-tilskud eller driftstilskud, men alene en meget beskedent rentelettelse i forhold til den øjeblikkelige markedsrente, og hvor statslånet placeres indenfor 75 pct. af ejendommens værdi efter vurdering. Denne udvidelse indenfor det såkaldte kapitel VIII a hilser mit parti med tilfredshed, og vi ville være særlig tilfredse, hvis reglen til sin tid placeres i en lov, der i væsentlig grad begrænser de andre former for statslån og statsstilskud.

Lovforslaget indeholder en bestemmelse, der betyder, at maksimumsarealet nedskæres fra 130 til 85 m² bruttoetageareal for de lejligheder, til hvis opførelse statslån og tilskud kan opnås. Denne bestemmelse har også vor sympati og peger efter vor mening i den rigtige retning.

Vi kan også tiltræde, at statens støtte til parcelbyggeri gøres betinget af, at bruttoetagearealet — altså bortset fra bestemmelserne i kapitel VIII a, hvor der er visse andre regler — for enfamilieshuse ikke overstiger 110 m² og for tofamilieshuse ikke overstiger 200 m².

Vi er også tilhængere af, at statslånet afdrages i løbet af højst 40 år, og at der skal svares en rente, der ligger på linie med den effektive rente, som staten selv må låne til, d. v. s. renten af langfristede statsobligationer.

Det, jeg kan være en lille smule i tvivl om, men det er måske mig, der ikke kan læse lovforslaget rigtigt, er, hvorvidt det er meningen, at den, der får et statslån efter dette lovforslag, skal svare den markedsrente, som eksisterer i det øjeblik, lånet bliver stiftet, altså i det øjeblik, lånet bliver effektueret, eller om forholdet er det, at renten skal kunne bevæge sig op eller ned efter markedsrenten, altså være en slags konjunkturbestemt rente. Jeg ved godt, at imod det sidste taler formentlig, at det er et annuitetslån, og at det derfor vil volde store vanskeligheder at fastsætte ydelsen, når renten varierer, men jeg vil gerne bede den højtærede boligminister besvare dette spørgsmål, der kun er, om jeg så må sige, en høflig forespørgsel fra en mand, der ikke fuldstændig er klar over spørgsmålet.

Jeg skal afholde mig fra at gå dybere ind på et andet spørgsmål, nemlig dette, at det er meget godt, at der er angivet en markedsrente, at der skal være tale om markedsrenten for langfristede statsobligationer, men man må ikke glemme, at der er forskellige typer af statsobligationer, og at det ved køb af disse obligationer tildels er en vanesag, om man vil have den ene rentesats eller den anden. Det kan også skyldes forretningsmæssige grunde; der kan være tale om forsikringsselskaber o. s. v. Dette kan i virkeligheden give en lidt variabel rente, selvom obligationerne i virkeligheden afkaster samme rente, når man tager hensyn til kursen. Jeg ved ikke, om den højtærede boligminister vil overveje, om man ikke ligefrem skulle angive en bestemt type af statsobligationer, eller om man foretrækker at have den formulering, lovforslaget har.

Som erstatning for, at låntagerne skal svare den højere rente, indfører man i lovforslaget et årligt tilskud pr. lejlighed pr. m² bruttoetageareal, der ikke må overstige 85 m². Tilskuddets størrelse varierer, men er for det sociale boligbyggeri fastsat til 14 kr. pr. m² bruttoetageareal, og det siges i bemærkningerne, at det svarer til den rentenedsættelse, der i dag indrømmes denne kategori af byggeri. Det er muligt, at det er rigtigt, men jeg har for mit eget vedkommende ikke set nogen egentlig beregning derfor, og jeg går ud fra, at der skal en ret indgående aktuarberegning til for at finde dette tal. Jeg kan ikke kritisere tallet, og jeg har ingen som helst grund til at tvivle om, at når ministeren siger, at 14 kr. dækker differencen, er det korrekt, men vi vil gerne fra vor side se et regnskabsmateriale opstillet, der viser, at dette tal er rigtigt. Der er nemlig den forskel på dette lovforslag og den højtærede boligministers store lovforslag, at det store lovforslag tillige bygger på, at der i tilskuddet skulle indeholdes en erstatning for den fordyrelse, der har fundet sted siden den 1. januar 1950. Det har man naturligvis klogeligt frafaldet, alene fordi det så formentlig ikke skulle være de 14 kr., lovforslaget taler om, men et helt andet tal.

Det anføres, at bygherren vil få en forøget interesse i, at anskaffelsessummen